

**Tisztelt Vándorgyűlés!
Hölgyeim és Uraim!**

Egy bölcs kínai mondás szerint: *ha egy évre tervezel, ültess rizst, ha több évtizedre, ültess fát...* Az idézet itt legtöbbször véget ér, pedig legalább ilyen fontos a folytatása is: *... és ha a következő nemzedékre tervezel, tanítsd az embereket!*

Az erdészek gondolkodásában a közép- és hosszú távú tervezés – ha úgy tetszik: az ültetés és a tanítás – együtt érvényesül. Nemcsak a fákat, az erdőket kell folyamatosan gondozni, hanem a köztudatban is meg kell erősíteni a természet tiszteletét. Az évtizedek óta tartó, az esőerdők fontosságát hangsúlyozó kampányok eredményeként ma már a kisiskolások is tudják, hogy az erdő a föld tüdeje. Nélkülözhetetlen érték, nélküle az emberiségnek sincs jövője.

Kaán Károly, a magyar erdőgazdálkodás történetének talán legnagyobb alakja, majd kilenc évtizeddel ezelőtt így kezdte a *Természetvédelem és természeti emlékek* című klasszikus művét: *„Az ember kultúrájának anyagát kezdetül a természet őforrásaiból merítette... Mégis, az emberi kultúra többé-kevésbé mindenütt és hosszú időken át a természeti alkotások pusztulása nyomán keletkezett”*. Mára eljutottunk a természet tűrőképességének határáig. Ha civilizációnkat a természet rovására, a természeti értékek pusztításával akarjuk fenntartani, akkor nincs jövőnk.

Önök pontosan tudják, hogy az erdő az emberiség első védvonala: megköti a szén-dioxidot, a talajt, raktározza a vizet, számtalan teremtménynek biztosít változatos élőhelyet. Nélkülözhetetlen a levegő megtisztításában, a biodiverzitás fenntartásában, az árvizek és a talajerózió elleni védekezésben.

A tavaly decemberi jégtörés kemény leckét adott az erdészeknek. Néhány óra alatt egy emberöltőnyi munka veszett oda. De a leszakadt ágak, a kidőlt fák dermesztő képe hozott valami szívmengető felismerést is. Azt, hogy milyen sokan érzik át a veszteség súlyosságát. A legnehezebb órákban biztatást jelentett, ahogy megmozdult az erdőt szeretők és tisztelők közössége. A meghirdetett segélyakció első napján több mint 40 ezren jelezték, hogy a bajba jutott erdő számíthat rájuk. Magánszemélyek, iskolák, civil szervezetek, cégek és vállalkozások ajánlották fel a munkájukat. Eközben a magyar erdészek már megfeszített erővel és példás szakszerűséggel dolgoztak a kármentésen, a még nagyobb baj elhárításán. A rehabilitáció munkája tart ma is, a katasztrófa néhány napja évekre való tennivalót hagyott maga után, amiről bizonyára sok szó esik most itt Kaposváron és más fórumokon is.

A sokféle tanulság egyike: minden korábbinál nagyobb szükség van arra, hogy az erdészek a nyilvánosság előtt is beszéljenek a feladataikról, a kihívásokról, a megőrzendő értékekről. Csak így nevelhetnek megújuló erdőket és figyelmes, a környezetvédelemre érzékeny társadalmat.

Ennek szellemében köszöntöm az Országos Erdészeti Egyesület 146. Vándorgyűlésének résztvevőit. Bízom benne, hogy az Önök nagy hagyományú tanácskozásainak sorában a mostani találkozó is sok hasznos tudást ad a szűkebb és tágabb közösségnek.

Budapest, 2015. június 24.

Áder János
Áder János